

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 2 december 2016
(OR. en)

15108/16

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0381 (COD)**

**ENER 416
ENV 756
TRANS 477
ECOFIN 1152
RECH 341
IA 125
CODEC 1797**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	1 december 2016
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr:	COM(2016) 765 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda

För delegationerna bifogas dokument – COM(2016) 765 final.

Bilaga: COM(2016) 765 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.11.2016
COM(2016) 765 final

2016/0381 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 408 final}

{SWD(2016) 409 final}

{SWD(2016) 414 final}

{SWD(2016) 415 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

”Energieffektivitet först” är en central del av energiunionen och omsätts genom detta förslag i praktiken.

Ett sätt att förbättra energieffektiviteten är att utnyttja den stora potentialen för effektivitetsvinster inom byggsektorn, som är den enskilt största energianvändaren i Europa och tar upp 40 % av den slutliga energin. Ungefär 75 % av byggnaderna har dålig energieffektivitet och endast 0,4–1,2 % av byggnadsbeståndet, beroende på medlemsstat, renoveras per år.

Det huvudsakliga målet för detta förslag är att påskynda kostnadseffektiv renovering av befintliga byggnader, vilket totalt sett gynnar alla parter i EU:s ekonomi. Den europeiska byggsektorn har faktiskt potential att bemöta ett antal ekonomiska och sociala utmaningar, t.ex. sysselsättning och tillväxt, urbanisering, digitalisering, demografiska förändringar, parallellt med utmaningar i fråga om energi och klimat.

Byggsektorn genererar cirka 9 % av Europas BNP och står för 18 miljoner direkta arbetstillfällen. Byggverksamhet som omfattar renoveringsarbeten och energirelaterad efterinstallation bidrar med nästan dubbelt så mycket värde som nybyggnation, och små och medelstora företag bidrar med mer än 70 % av det värde som tillförs i EU:s byggsektor¹.

I enlighet med de mål som nämns ovan kommer detta förslag att uppdatera direktivet om byggnaders energiprestanda² genom

- integration av långsiktiga strategier för renovering av byggnader (artikel 4 i energieffektivitetsdirektivet), för att stödja mobilisering av finansiering och skapa en tydlig vision av ett byggnadsbestånd med minskade koldioxidutsläpp år 2050,
- uppmuntran till att utnyttja IKT och smart teknik, för att säkerställa att byggnader fungerar effektivt, och
- rationalisering av bestämmelser som inte har gett de förväntade resultaten.

Mer specifikt innebär förslaget införande av fastighetsautomation och styrsystem som ett alternativ till fysiska inspektioner, främjande av utbredd användning av den infrastruktur som krävs för e-mobilitet (med inriktning mot stora kommersiella byggnader och med undantag för offentliga byggnader och små och medelstora företag) och införande av en smarthetsindikator för att bedöma byggnadens tekniska beredskap för samverkan med de boende och elnätet och effektiv självreglering. Denna uppdatering av direktivet om byggnaders energiprestanda kommer också att stärka kopplingen mellan offentlig finansiering av byggnadsrenovering och energicertifikat och ge incitament till att ta itu med energifattigdom genom renovering av byggnader.

¹ *Energy Renovation: The Trump Card for the New Start for Europe, 2015, JRC*

² EUT L 153, 18.6.2010, s. 13.

Byggnader med bättre prestanda erbjuder mer komfort och välbefinnande för de boende och bidrar till bättre hälsa genom sänkt antal döds- och sjukdomsfall som orsakas av ett dåligt inomhusklimat. Lämpligt uppvärmda och ventilerade bostäder lindrar de negativa hälsoeffekter som orsakas av fukt, särskilt inom sårbara grupper som barn och äldre och de som redan har en sjukdom.

Byggnaders energiprestanda har också en stor inverkan på tillgänglighet för bostäder och på energifattigdom. Energibesparingar och effektivitetsförbättringar inom bostadsbeståndet skulle ge en möjlighet för många hushåll att undkomma energifattigdom. Detta förslag skulle kunna bidra till att mellan 515 000 och 3.2 miljoner hushåll i EU tar sig ur energifattigdom (av totalt 23,3 miljoner hushåll som – enligt Eurostat – befinner sig i energifattigdom).

För att säkerställa största möjliga inverkan från detta förslag kommer initiativet ”smart finansiering för smarta byggnader” att bidra genom att mobilisera och öppna upp för mer storskaliga privata investeringar. Detta initiativ är beroende av investeringsplanen för Europa, inklusive Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), och kommer att stödja en effektiv användning av offentliga medel och, genom mer hjälp till projektutveckling och fler mekanismer för sammanslagning av projekt, stödja byggherrar och investerare så att goda idéer kan utvecklas. Initiativet smart finansiering för smarta byggnader kommer slutligen att bidra till ökat förtroende och fler investerare som dras till energieffektivitetsmarknaden.

Detta förslag beaktar resultaten från ett översynsförfarande som i sin tur bygger på ett brett offentligt samråd, utredningar och möten med intressenter, och stöds genom en utvärdering och en konsekvensbedömning.

Endast de artiklar i direktivet som behöver uppdateras för att återspegla tidsramen för 2030 ingår i detta förslag.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Slutsatsen i den utvärdering som genomfördes före denna översyn var att direktivet om byggnaders energiprestanda överensstämmer med annan EU-lagstiftning. Förslaget är också förenligt med de andra delarna av paketet ”ren energi för alla européer”, t.ex. den nya förordningen om styrning och den uppdaterade lagstiftningen om förnybar energi. Direktivet om byggnaders energiprestanda kommer direkt att bidra till energieffektivitetsdirektivets mål att öka energieffektiviteten med 30 % fram till 2030. Det kompletterar de åtgärder som medlemsstaterna måste vidta enligt energieffektivitetsdirektivet såväl som EU:s lagstiftning om produkters energieffektivitet. I lagstiftningen om ekodesign och energimärkning ställs krav på energieffektiviteten för *byggnadsrelaterade produkter*, t.ex. värmepannor, medan medlemsstaterna fastställer minimikrav för energiprestanda för *byggnadselement* som nyinstalleras, efterinstalleras eller byts ut enligt deras nationella byggnormer. Byggnadselement består vanligtvis av flera produkter, t.ex. består ett uppvärmningssystem av en värmepanna, rörledningar och reglerutrustning. Överensstämmelse säkerställs från fall till fall under utarbetandet av särskilda genomförandeåtgärder för ekodesign och/eller energimärkning, med beaktande av kraven i direktivet om byggnaders energiprestanda. Exempelvis togs ett beslut att inte fastställa ekodesignkrav för värmeisolering eftersom dessa krav redan omfattas väl av det nationella genomförandet av direktivet om byggnaders energiprestanda.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Direktivet om byggnaders energiprestanda bygger på artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som ger en rättslig grund för unionens politik för att främja energieffektivitet och energisparande. Eftersom fördraget innehåller en särskild energirelaterad rättslig grund anses det lämpligt att använda den för detta förslag.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Det finns flera skäl till varför en samlad EU-strategi är fördelaktig.

För det första finns mervärdet av att ta itu med byggnaders energiprestanda på EU-nivå huvudsakligen i att skapa en inre marknad, vilken främjar EU:s konkurrenskraft och drar fördel av synergier med klimatpolitiken och moderniseringen av nationella bestämmelser inom byggsektorn i hela EU.

För det andra behöver finanssektorn mer jämförbara mätningar av energiprestanda i hela EU. Finansinstituten har tydligt visat att insatser behövs på både nationell/lokal nivå och EU-nivå för att öka effektiviteten hos offentliga och privata investeringar och bidra till utvecklingen av attraktiva finansieringsprodukter på marknaden.

För det tredje finns det även multinationella användare, även om länder har olika krav på byggnormer, byggnadstyper, lokala förhållanden och klimatförhållanden. Ägare av företagskedjor som tillhandahåller tjänster (t.ex. stormarknader eller hotell) har efterlyst mer enhetliga och jämförbara metoder för certifiering av byggnaders energiprestanda.

Slutligen leder EU:s insatser till att nationella förordningar inom byggsektorn moderniseras, större marknader öppnas för innovativa produkter och kostnadsänkningar möjliggörs. Före antagandet av direktivet om byggnaders energiprestanda 2002 hade många medlemsstater inte några energieffektivitetskrav eller stimulansinstrument i sina regelverk och byggnormer. Till följd av direktiven från 2002 och 2010 har samtliga medlemsstater nu energieffektivitetskrav för befintliga och nya byggnader i sina byggnormer. 2010 års direktiv om byggnaders energiprestanda har lett till en betydande modernisering av nationella byggnormer genom införandet av begreppet kostnadsoptimering, följt av antagandet av krav på näronnollanvändning av energi.

De föreslagna ändringarna tar hänsyn till subsidiaritetsprincipen, och medlemsstaterna kommer att behålla samma flexibilitet som idag, vilket möjliggör anpassning till nationella och lokala förhållanden (byggnadstyp, klimat, kostnad för jämförbar teknik för förnybar energi och tillgänglighet, optimal kombination med åtgärder på efterfrågesidan, byggnadstäthet osv.).

• Proportionalitetsprincipen

I enlighet med proportionalitetsprincipen går de föreslagna ändringarna inte utöver vad som är nödvändigt för att nå de angivna målen.

Såsom förklaras ovan har EU:s politik för energieffektivitet utökats försiktigt och begränsats till ingrepp på områden där den är nödvändig för att uppnå energieffektivitetsmålen. Detta

behandlas i avsnitt 3 i konsekvensbedömningen. Ändringsförslagets tillämpningsområde är begränsat till de aspekter som kräver åtgärder på EU-nivå.

- **Val av instrument**

Ett direktiv är det lämpliga instrumentet för att säkerställa att medlemsstaterna efterlever bestämmelserna samtidigt som de har handlingsutrymme i anpassningen till olika nationella och regionala särförhållanden. En förordning skulle inte möjliggöra denna flexibilitet. Flera medlemsstater och intressenter visade mycket tydligt under samrådet att denna kombination av verkställighet och flexibilitet är den bästa, och rätt instrument för politik på detta område.

Eftersom förslaget innebär en ändring av ett befintligt direktiv är dessutom ett ändringsdirektiv det enda lämpliga instrumentet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar av befintlig lagstiftning**

Utvärderingen visar att direktivet är effektivt och uppfyller de allmänna och specifika målen. Genomförandet hittills visar i stort sett goda resultat för de fyra andra kriterier som analyserats: effektivitet, tillämplighet, samstämmighet, och mervärde på EU-nivå.

Utvärderingen konstaterade följande viktiga slutsatser och lärdomar om genomförandet och möjligheterna att förbättra vissa bestämmelsers funktion och dra nytta av den tekniska utvecklingen för att påskynda minskningen av koldioxidutsläpp från byggnader.

De viktigaste slutsatserna

Det finns bevis för ytterligare besparingar i slutlig energi på omkring 48,9 Mtoe 2014, jämfört med referensscenariot för 2007 i direktivet om byggnaders energiprestanda. Dessa besparingar inträffade huvudsakligen inom tillämpningsområdet för direktivet om byggnaders energiprestanda – rumsuppvärmning, kylning och varmvatten för hushållsbruk – och en betydande del kan hänföras till faktorer som påverkas av politiska åtgärder.

Siffran på 48,9 Mtoe år 2014 förefaller därför vara i linje med 2008 års konsekvensbedömning av direktivet om byggnaders energiprestanda, enligt vilken direktivet uppskattas ge 60–80 Mtoe i slutlig energibesparing fram till 2020.

Utvärderingen visar att den övergripande utformningen av direktivet, där minimikrav och certifiering kombineras, fungerar, särskilt när det gäller nya byggnader. Valet av den kostnadsoptimala metoden för att styra befintliga nationella krav på energiprestanda mot kostnadseffektiva nivåer har visat sig vara ett effektivt tillvägagångssätt.

Målen att alla nya byggnader ska ha nära-nollenergianvändning senast 2020 har säkerställt en ”framtidssäker” vision för sektorn, och intressenter har mobiliserat i enlighet med detta. Samma ambitionsnivå saknas dock för befintliga byggnader.

En betydande kostnadseffektiv potential för energibesparingar i byggnadssektorn kvarstår därmed. Ökad renoveringsgrad och kvalitet och effektivitet inom byggnadsrenovering är den största utmaningen för de kommande årtiondena. De långsiktiga renoveringsstrategier som

utarbetats av medlemsstaterna enligt artikel 4 i energieffektivitetsdirektivet bör leda till ökad renoveringstakt genom mobilisering av finansiering och investeringar i byggnadsrenovering. Dessa strategier bör innefatta en tydlig framåtblickande vision med 2030 och 2050 som perspektiv, som sänder tillräckliga marknadssignaler till hushåll, fastighetsägare eller fastighetsförvaltare, företag och investerare.

Certifiering av byggnaders energiprestanda ger en efterfrågestyrd marknadssignal om energieffektiva byggnader och uppnår syftet att uppmuntra konsumenter att köpa eller hyra mer energieffektiva byggnader. Utvärderingen visar dock att nationella certifieringssystem och oberoende kontrollsystem fortfarande är i ett tidigt stadium i flera medlemsstater, och deras användbarhet skulle kunna förbättras.

På grund av värdekedjans mångfald och uppdelning inom byggsektorn är det fortfarande svårt att få tillförlitliga data om byggnaders egenskaper, energianvändning och det ekonomiska resultatet av renovering i form av kostnadsbesparingar eller tillgångars värden. Denna allmänna brist på data har en negativ inverkan på marknadens uppfattning om potentialen för kostnadseffektiva energibesparingar i EU:s byggnadsbestånd, liksom på verkställighet, övervakning och utvärdering av direktivet. Befintliga register eller databaser för energicertifikat (EPC, *Energy Performance Certificate*) kan vara ett avgörande instrument för förbättrad efterlevnad, genom ökad kunskap om byggnadsbeståndet och bättre information till beslutsfattare och beslutsstöd till marknadsaktörerna.

Utrymme för förbättringar

Utvärderingen visar på relativt begränsade fall av bristfällig reglering. Det finns dock utrymme för att förenkla och effektivisera föråldrade krav och för att förbättra efterlevnaden genom en finjustering av befintliga bestämmelser och en bättre koppling av dessa till ekonomiskt stöd. Det finns dessutom ett behov av att modernisera direktivet mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och att öka renoveringstakten för fastigheter och därmed bidra till minskningen av koldioxidutsläpp från byggnader på lång sikt.

I utvärderingen uppmärksammas aspekter av det nationella införlivandet och genomförandet som skulle kunna vidareutvecklas genom bättre verkställighet, övervakning av efterlevnad och utvärdering. Möjligheter att förenkla och modernisera föråldrade bestämmelser och att effektivisera befintliga bestämmelser mot bakgrund av den tekniska utvecklingen upptäcktes också, särskilt när det gäller följande:

- Kravet att bedöma den tekniska, miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten för högeffektiva alternativa system enligt artikel 6.1 i direktivet om byggnaders energiprestanda är i praktiken överflödigt, eftersom skyldigheten för alla nya byggnader att vara nära-nollenergibyggnader indirekt förutsätter en bedömning av lokalt tillgängliga högeffektiva alternativa system. Detta krav i artikel 6.1 blir en onödig börda och utgår därför.
- Den regelbundna inspektionen av värme- och luftkonditioneringsystem i enlighet med artiklarna 14 och 15 i direktivet om byggnaders energiprestanda säkerställer att byggnader fungerar effektivt under en längre tid. Möjligheten till alternativa åtgärder utgår, eftersom dessa inte har visat sig vara effektiva, och ersätts av möjligheten till elektroniska övervaknings- och styrsystem som har konstaterats vara ett kostnadseffektivt alternativ till inspektioner.

Tekniska framsteg i riktning mot smartare installationssystem i byggnader ger faktiskt möjligheter att bidra till en effektivare tillämpning av direktivet om byggnaders energiprestanda, och skapar dessutom gynnsamma förutsättningar för information till konsumenter och investerare om energianvändningen i drift, anpassning till användarnas behov, effektiv och smidig drift av byggnaden, byggnadens möjligheter till anslutning av elfordon för laddning och möjligheter till energilagring och stöd för efterfrågeflexibilitet på en moderniserad elmarknad.

- **Samråd med berörda parter**

Utvärderingen inleddes i juni 2015. Den omfattade studier av tidigare och nuvarande prestanda och baserades på en bedömning av utfall, resultat och effekter av direktivet om byggnaders energiprestanda, med avseende på dess ändamålsenlighet, effektivitet, relevans och samstämmighet, samt åtgärdernas mervärde på EU-nivå. De huvudsakliga informationskällorna utgjordes av en litteraturgenomgång, information om genomförandet av nuvarande politik, analyser av tidigare övervaknings- och utvärderingsverksamhet, synpunkter från intressenter och särskilda undersökningar och projekt.

Intressenter rådfrågades via

- ett internetbaserat offentligt samråd som varade från den 30 juni 2015 till den 31 oktober 2015,
- mer specifika samråd med medlemsstaterna, i enlighet med artikel 19 i direktivet, vilka särskilt organiserades genom mötet om samordnade åtgärder avseende direktivet om byggnaders energiprestanda den 26 och 27 november 2015, och ett möte i kommittén för genomförande av direktivet om byggnaders energiprestanda den 1 februari 2016,
- tematiska tekniska seminarier om särskilda frågor som hölls mellan juni 2015 och januari 2016,
- ett evenemang för intressenterna den 14 mars 2016.

Samrådet på internet avslutades den 31 oktober 2015, och sammanfattade resultat från de 308 svaren finns tillgängliga på nätet³. Mer än hälften (58 %) av de som svarade var organisationer, framför allt sådana som representerar byggsektorn, följt av företag (20 %) som är verksamma i medlemsstaterna. Privatpersoner, offentliga myndigheter och övriga utgör 7–8 % av de som svarade.

De flesta som svarade ansåg att direktivet om byggnaders energiprestanda lägger fast en bra ram för att förbättra byggnaders energiprestanda och att det har ökat medvetenheten om byggnaders energianvändning och därmed gett direktivet en mer framträdande roll i energipolitiken. Dess bidrag till de energi- och klimatpolitiska målen för 2030 och 2050 konstaterades. En majoritet av de som svarade ansåg att direktivet om byggnaders energiprestanda har varit framgångsrikt, medan en tredjedel har motsatt åsikt. Flera av de som svarade påpekade att det var alltför tidigt att uttala sig om hur framgångsrikt direktivet om

³ Public Consultation on the Evaluation of the EPBD – Final synthesis report, 2015, Europeiska kommissionen (författad av Ecofys): <https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/MJ-02-15-954-EN-N.pdf>

byggnaders energiprestanda har varit eftersom det är svårt att isolera dess påverkan. Andra ansåg att direktivet inte är så effektivt som det skulle kunna vara, med tanke på den enorma potentialen för förbättrad energianvändning som fortfarande finns i byggnadssektorn.

I de negativa svaren angavs olika skäl för den begränsade påverkan: försenad och inkonsekvent tillämpning i medlemsstaterna, dålig kvalitet på energicertifikaten, långsam inverkan från åtgärder och en låg renoveringstakt, samt avsaknaden av en definition av näronnenergibyggnader och behovet av en bättre användning av finansieringsinstrument. Flera av de som svarade framhöll också bristfällig efterlevnad och verkställighet av åtgärder, medan andra ansåg att den ekonomiska krisen inom byggsektorn har hållit tillbaka förbättringar. Flera av de som svarade hävdade att även om direktivet om byggnaders energiprestanda har lyckats förbättra energiprestanda för nya byggnader så ger det inte tillräckliga incitament för renoveringar baserade på energieffektivitet.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Information om genomförandet av direktivet om byggnaders energiprestanda finns också tillgänglig genom arbetet med samordnade åtgärder avseende direktivet om byggnaders energiprestanda (*EPBD Concerted Action*)⁴, den regelbundna dialogen med medlemsstaterna och arbetet i kommittén för genomförande av direktivet om byggnaders energiprestanda.

Resultaten av projekt som finansierats inom ramen för kapitlet ”Energieffektivitet” i ”Säker, ren och effektiv energi” inom Horisont 2020 och det föregående programmet ”Intelligent energi – Europa” analyserades⁵ och användes som referens där detta var relevant.

Utöver den samrådsverksamhet som genomfördes av Europeiska kommissionen användes andra informationskällor i utvärderingen, t.ex. forskningsrapporter som identifierades genom litteraturgenomgången.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen lades fram två gånger för kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll. Ett utkast av den 1 juli 2016 fick ett positivt yttrande den 26 juli. En sammanfattning av konsekvensbedömningen och de två yttrandena från nämnden finns på kommissionens webbplats⁶.

Följande alternativ övervägdes i konsekvensbedömningen:

Alternativ utan förändringar

Alternativet utan förändringar innebär att inga ytterligare åtgärder föreskrivs i direktivet om byggnaders energiprestanda utöver de som redan finns. Det innebär att det nuvarande direktivet om byggnaders energiprestanda och därmed förknippade rättsliga och icke-rättsliga instrument fortsätter att genomföras på samma sätt som nu. Detta tillvägagångssätt skulle kunna kompletteras med åtgärder för att maximera inverkan från direktivet om byggnaders energiprestanda. Utbyte av god praxis som stimuleras genom plattformar för sådant utbyte

⁴ Implementing the Energy Performance of Buildings Directives, 2016, Concerted Action EPBD

⁵ *Good practice in energy efficiency*, SWD(2016) 404.

⁶ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#ener

(t.ex. samordnade åtgärder) skulle kunna bidra till att förbättra efterlevnaden. Det förutsätts att alternativet utan förändringar innebär att detta arbete fortsätter.

Alternativ

De flesta av de föreslagna åtgärderna kan genomföras med hjälp av icke-bindande lagstiftning (alternativ I) och/eller ändringar med en viss inriktning (alternativ II). Vissa åtgärder går utöver den nuvarande rättsliga ramen och skulle kräva en genomgripande översyn av det nuvarande direktivet (alternativ III).

Alternativ I: Förbättrat genomförande och ytterligare vägledning

Detta alternativ omfattar ett antal förslag för att förbättra genomförandet av det befintliga regelverket, utan att direktivet ändras. Det bygger på det arbete som utförs på EU-nivå, nationell nivå och regional nivå för att aktivt genomföra direktivet. Det går ett steg längre än alternativet utan förändring genom att föreslå icke-bindande lagstiftning och vägledning som kan förbättra genomförandet och efterlevnaden av lagstiftningen och uppmuntra till utnyttjande av frivilliga åtgärder som ännu inte har undersökts av medlemsstaterna.

Alternativ II: Förstärkt genomförande, inklusive riktade ändringar för att stärka nuvarande bestämmelser

Detta alternativ omfattar förslagen i alternativ I, men går längre och kräver riktade ändringar av det nuvarande direktivet om byggnaders energiprestanda för att i större utsträckning ta itu med de bakomliggande orsakerna till problemen. Detta alternativ ligger dock, i motsats till alternativ III, i linje med ramen för det nuvarande direktivet om byggnaders energiprestanda, med bättre information till slutanvändarna och tillräckliga minimikrav för att undvika suboptimerade ingrepp i byggnader.

Alternativ III: Förbättrat genomförande med ytterligare harmonisering och högre ambitionsnivå

Detta alternativ är det mest ambitiösa och går längre än den nuvarande ansatsen i direktivet om byggnaders energiprestanda genom att kräva att fastighetsägare renoverar sina fastigheter.

Jämförelsen av de tre alternativen ledde till följande slutsatser:

- Alternativ I är inriktat på fortlöpande efterlevnad av det nuvarande direktivet om byggnaders energiprestanda, samtidigt som vägledning och stöd tillhandahålls medlemsstaterna. Förmågan att ta vara på de möjligheter till förbättringar som konstateras i utvärderingsrapporten och i det offentliga samrådet, för att ytterligare undanröja hinder för byggnaders energieffektivitet, kommer inte att förverkligas.
- Alternativ III innehåller ambitiösa åtgärder för att öka renoveringstakten, och ger därför en mycket stark påverkan som resultat. Det innebär en betydande förändring i byggsektorn, särskilt genom att det blir obligatoriskt att renovera tusentals byggnader. Denna åtgärd väcker dock vissa frågor, t.ex. om obligatoriska investeringar som inte kan betraktas som kostnadseffektiva i ett ekonomiskt perspektiv. Det ger också upphov till praktiska problem (t.ex. ytterligare harmonisering av beräkningsmetoder för energiprestanda, eller energicertifikat) och

kan anses vara bristfälligt när det gäller att fullt ut respektera subsidiaritetsprincipen (t.ex. skyldighet att renovera byggnader när de byter ägare eller när hyrestiden löper ut, offentligt ekonomiskt stöd till obligatorisk renovering av byggnaders värmesystem och obligatorisk utbildning för byggmästare och installatörer).

- Alternativ II är att föredra eftersom det är bäst anpassat till resultaten och slutsatserna från utvärderingen av direktivet om byggnaders energiprestanda och det befintliga regelverket. Detta alternativ innebär betydande förbättringar och förenklingar av direktivet om byggnaders energiprestanda och det övergripande regelverket och kommer att förbättra byggnaders energiprestanda genom riktade ändringar, samtidigt som det möjliggör en hög grad av flexibilitet i genomförandet på nationell nivå enligt följande:
 - Det ger möjlighet att behålla det befintliga välbetänkta tillämpningsområdet som stöd till EU-åtgärder för effektiva byggnader, samtidigt som subsidiaritet, proportionalitet och kostnadseffektivitet säkerställs och betydande spelrum lämnas till medlemsstaterna.
 - Det bevarar direktivets huvudsakliga mål och principer och dess övergripande struktur som fungerar bra och stöds av intressenterna, inklusive medlemsstaterna.
 - Det omfattar endast riktade ändringar, som möjliggör fortsatt genomförande av det nuvarande direktivets viktigaste bestämmelser som redan ger resultat och är kostnadseffektiva.
 - Det skapar en balans mellan vägledning och begränsade rättsliga ändringar för att införa nya riktade bestämmelser som särskilt gäller befintliga byggnaden och kopplingen till finansiering.

För att följa upp den europeiska strategin för utsläppssnål rörlighet och bygga vidare på de bästa exemplen från vissa medlemsstater föreslås också i det rekommenderade alternativet en åtgärd för att stödja utvecklingen av elektromobilitet och ytterligare bidra till en ekonomi med minskade koldioxidutsläpp.

De förväntade effekterna är följande:

- Ekonomiska effekter: En viss positiv inverkan på tillväxten, driven av extra investeringar i energieffektivitet och minskad energiimport, ett uppsving för bygg- och konstruktionsverksamhet som är mycket nära kopplat till ytterligare investeringar, positiva effekter på isolerings- och planglassektorerna och investering i byggnadsrenoveringar som särskilt gynnar små och medelstora företag.
 - Sociala effekter: Effekterna på sysselsättningen kommer att följa ett mönster som liknar det för BNP, om än i mindre omfattning. Förbättringar av inomhusklimatet kommer avsevärt att minska dödlighet, sjuklighet och kostnader för hälso- och sjukvård. En måttlig positiv påverkan förväntas när det gäller energifattigdom.
 - Miljöeffekter: Utsläppen av växthusgaser minskar något i alla medlemsstater.
- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Sammantaget skulle åtgärderna i det rekommenderade alternativet minska den administrativa bördan till följd av direktivet om byggnaders energiprestanda med 98,1 miljoner euro per år. Beräkningen av effekten på den administrativa bördan för det rekommenderade alternativet finns i bilaga 9 till konsekvensbedömningen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Detta förslag ändrar inte medlemsstaternas nuvarande rapporteringsskyldigheter. Lagstiftningsförslaget om styrningen av energiunionen kommer att säkerställa att ett öppet och tillförlitligt planerings-, rapporterings- och övervakningssystem inrättas, baserat på integrerade nationella energi- och klimatplaner och rationaliserade lägesrapporter från medlemsstaterna, för en regelbunden bedömning av genomförandet av nationella planer i fråga om energiunionens fem dimensioner. Detta kommer att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna, men ändå göra det möjligt för kommissionen att övervaka medlemsstaternas framsteg mot deras mål för energieffektivitet och mot det övergripande EU-målet.

Genom förslaget införs nya skyldigheter som kommer att övervakas inom ramen för minskade koldioxidutsläpp från byggnader, renovering av byggnader, installationssystem, ekonomiska incitament och marknadshinder, samtidigt som det kommer att förenkla skyldigheter i fråga om nya byggnader, samt inspektioner och rapporter avseende värme- och luftkonditioneringssystem.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget till en förordning om styrningen av energiunionen syftar till att minska och effektivisera medlemsstaternas rapporterings- och planeringsskyldigheter såväl som kommissionens övervakningsskyldigheter. Förslaget till styrning kommer också att upprätta en iterativ process mellan medlemsstater och kommissionen i syfte att kollektivt uppnå energiunionens mål. De planer och rapporter som krävs enligt förslaget till styrning bör göra det möjligt för kommissionen att bedöma och övervaka medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå direktivets mål.

Direktivet ändras på följande sätt:

- Definitionen av byggnadens installationssystem enligt artikel 2.3 utvidgas till elproduktion på plats och infrastruktur för elektromobilitet på plats.
- Nuvarande artikel 4 i energieffektivitetsdirektivet om byggnadsrenovering flyttas till det här direktivet för att uppnå bättre enhetlighet, och kommer dessutom att behandla frågor om energifattigdom, stöd till smart finansiering av byggnadsrenoveringar och en vision om de minskade koldioxidutsläppen från byggnader 2050, med särskilda milstolpar 2030. De långsiktiga strategierna för byggnadsrenovering kommer att bli

en del av (och bifogas) de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och kommer att anmälas av medlemsstaterna till kommissionen senast den 1 januari 2019 för perioden efter 2020, i enlighet med det förfarande som fastställs i förordningen om styrningen av energiunionen. Strategin kommer att omfatta renovering av det nationella beståndet av bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder.

- Artikel 6 om nya byggnader förenklas genom att den begränsas till de bestämmelser som identifierats i konsekvensbedömningen som mest användbara, dvs. en allmän skyldighet för nya byggnader att uppfylla minimikraven för energiprestanda. Andra bestämmelser som var mer betungande utgår.
- Artikel 8 uppdateras för att ta hänsyn till den ändrade definitionen av byggnadens installationssystem. En ny punkt införs med krav avseende följande:
 - (a) Infrastruktur för elektromobilitet. Nya byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har mer än tio parkeringsplatser, och byggnader som inte är avsedda för bostäder och som genomgår en större renovering och har mer än tio parkeringsplatser, måste utrusta var tionde parkeringsplats för elektromobilitet. Detta kommer att gälla från och med 2025 för alla byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har mer än tio parkeringsplatser, inklusive byggnader där installation av laddningsstationer som efterfrågas som en del av offentlig upphandling. Nya bostadshus som har mer än tio parkeringsplatser, och bostadshus som genomgår en större renovering och har mer än tio parkeringsplatser, måste ha förinstallerad kabeldragning till elektriska laddningsstationer. Medlemsstaterna kommer att kunna välja att undanta byggnader som ägs och utnyttjas av små och medelstora företag samt offentliga byggnader som omfattas av direktivet om infrastruktur för alternativa bränslen⁷.
 - (b) Ökad användning av elektronisk övervakning, automation och reglering i fråga om byggnader för att effektivisera inspektioner.
 - (c) Införande av en ”smarthetsindikator” som betygsätter byggnadens beredskap till driftanpassning utifrån både de boendes och elnätets behov och till förbättring av sina prestanda.
- Artikel 10 ändras för att omfatta två nya bestämmelser om användning av energicertifikat för att bedöma besparingar till följd av renoveringar som finansieras med offentligt stöd, genom att energicertifikat före och efter renoveringen jämförs. Offentliga byggnader med en yta som överstiger ett visst tröskelvärde ska offentliggöra sin energiprestanda.
- Artiklarna 14 och 15 om inspektioner rationaliseras, samtidigt som mer effektiva metoder för regelbundna inspektioner införs i och med de ändrade artiklarna 14 och 15; dessa skulle kunna användas för att säkerställa att byggnaders prestanda bibehålls och/eller förbättras.

⁷ EUT L 307, 28.10.2014, s. 1.

- Bilaga I uppdateras för att förbättra öppenhet och enhetlighet när det gäller hur energiprestanda fastställs på nationell eller regional nivå och för att beakta inomhusmiljöns betydelse.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- 1) Unionen har åtagit sig att verka för ett hållbart, konkurrenskraftigt, säkert och koldioxidsnålt energisystem. I Energiunionen och i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 fastställs unionens ambitiösa åtaganden om att minska utsläppen av växthusgaser ytterligare (med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990), öka andelen förnybar energi som används (med minst 27 %) och göra energibesparingar på minst 27 %, samt se över denna nivå med siktet inställt på en unionsnivå på 30 %³, och förbättra Europas energitrygghet, konkurrenskraft och hållbarhet.
- 2) I syfte att nå dessa mål omfattar 2016 års översyn av energieffektivitetslagstiftningen i) en förnyad bedömning av EU:s energieffektivitetsmål för 2030, enligt begäran från Europeiska rådet 2014, ii) en översyn av de viktigaste artiklarna i energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda, iii) en förstärkt finansieringsmiljö, inklusive europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonder) och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), vilken till slut

¹ OJ C , , s. .

² OJ C , , s. .

³ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Bryssel den 24 oktober 2014.

kommer att förbättra de ekonomiska villkoren för energieffektiva investeringar på marknaden.

- 3) Enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU⁴ ska kommissionen genomföra en översyn senast den 1 januari 2017 mot bakgrund av de erfarenheter och de framsteg som gjorts sedan direktivet började tillämpas, samt vid behov lägga fram förslag.
- 4) För att förbereda denna översyn har kommissionen vidtagit ett antal åtgärder för att samla in information om hur direktiv 2010/31/EU har genomförts i medlemsstaterna, med inriktning på vad som fungerar och vad som kan förbättras.
- 5) Resultatet av utvärderingen och konsekvensbedömningen visade att ett antal ändringar är nödvändiga för att skärpa de nuvarande bestämmelserna i direktiv 2010/31/EU och för att förenkla vissa aspekter.
- 6) Unionen har åtagit sig att utveckla ett säkert, konkurrenskraftigt och koldioxidsnålt energisystem fram till 2050⁵. För att uppnå detta mål måste medlemsstater och investerare ha milstolpar för att säkerställa minskade koldioxidutsläpp från byggnader fram till 2050. För att säkerställa ett byggnadsbestånd med minskade koldioxidutsläpp fram till 2050 bör medlemsstaterna peka ut de mellanliggande steg som behövs för att uppnå målen på medellång sikt (2030) och lång sikt (2050).
- 7) De bestämmelser om långsiktiga strategier för renovering som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU⁶ bör flyttas till direktiv 2010/31/EU där de passar bättre i sammanhanget.
- 8) Dagordningen för den digitala inre marknaden och dagordningen för energiunionen bör anpassas och utnyttjas för de gemensamma målen. Digitaliseringen av energisystemet innebär en snabb förändring av energilandskapet, från integreringen av förnybara energikällor till smarta nät och smartklara byggnader. Målinriktade incitament bör tillhandahållas för att främja smartklara system och digitala lösningar i den bebyggda miljön, som ett medel för att digitalisera byggsektorn.
- 9) I syfte att anpassa detta direktiv till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen så att direktivet kan kompletteras med en definition av smarthetsindikatorn för att möjliggöra dess införande. Smarthetsindikatorn bör användas för att mäta byggnaders kapacitet att utnyttja IKT och elektroniska system för att optimera driften och samverka med elnätet. Smarthetsindikatorn kommer att öka fastighetsägarnas och de boendes medvetenhet om värdet i fastighetsautomation och elektronisk övervakning av installationssystem, och inge förtroende hos de boende när det gäller de faktiska besparingarna med dessa nya förbättrade funktioner.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁵ Meddelande *Energifärdplan för 2050* (KOM(2011) 885 slutlig).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

- 10) Innovation och ny teknik gör det också möjligt för byggnader att bidra till en ekonomi med minskade koldioxidutsläpp på en övergripande nivå. Byggnader kan t.ex. fungera som en hävstång för utvecklingen av nödvändig infrastruktur för smart laddning av elfordon och även göra det möjligt att använda bilbatterier som en energikälla, om medlemsstaterna väljer att satsa på detta. För att återspegla detta mål bör definitionen av byggnadens installationssystem utvidgas.
- 11) I konsekvensbedömningen utpekades två befintliga samlingar av bestämmelser, vars mål skulle kunna uppnås på ett effektivare sätt jämfört med nuläget. För det första utgör skyldigheten att före byggstarten utföra en genomförbarhetsstudie om högeffektiva alternativa system en onödig börda. För det andra konstaterades att bestämmelserna om inspektioner av värmesystem och luftkonditioneringssystem inte på ett effektivt sätt tillräckligt säkerställer dessa tekniska systems prestanda, varken direkt efter installation eller senare. Även billiga tekniska lösningar med mycket korta återbetalningstider, t.ex. hydraulisk balansering av värmesystemet och installation/utbyte av ventiler för termostatstyrning, tas inte tillräckligt i beaktande. Bestämmelser som rör inspektioner ändras för att säkerställa ett bättre resultat från inspektionerna.
- 12) Särskilt när det gäller stora anläggningar har fastighetsautomation och elektronisk övervakning av byggnadens installationssystem visat sig vara en effektiv ersättning för inspektioner. Installation av sådan utrustning bör övervägas som det mest kostnadseffektiva alternativet till inspektioner i stora byggnader som inte är avsedda för bostäder och i flerfamiljshus som är tillräckligt stora för att ge möjlighet till en återbetalningstid på mindre än tre år. Den nuvarande möjligheten att välja alternativa åtgärder utgår därför. När det gäller småskaliga anläggningar kommer installatörernas dokumentation av systemets prestanda och registreringen av denna information i de databaserna för energicertifikat att stödja kontrollen av efterlevnaden av de minimikrav som fastställs för alla installationssystem, och stärka energicertifikatets roll. Dessutom kommer de befintliga regelbundna säkerhetsinspektionerna och det planerade underhållsarbetet även fortsättningsvis att ge tillfälle till direkt rådgivning om förbättringar av energieffektiviteten.
- 13) Ekonomiska åtgärder som rör energieffektivitet bör, för att utnyttjas på bästa sätt i samband med renovering av byggnader, vara kopplade till hur genomgripande renoveringen är, vilket bör bedömas genom att man jämför energicertifikat som utfärdas före och efter renoveringen.
- 14) Finansiering underlättas när information av hög kvalitet finns tillgänglig. När det gäller offentliga byggnader med en total användbar golvyta på mer än 250 m² bör det därför finnas krav på att den faktiska energianvändningen offentliggörs.
- 15) De nuvarande oberoende kontrollsystemen för energicertifikat bör stärkas för att säkerställa certifikat av god kvalitet som kan användas för att kontrollera efterlevnad och för att ta fram statistik över de nationella/regionala byggnadsbestånden. Högkvalitativa data om byggnadsbeståndet behövs och detta kan delvis skapas genom de register och databaser som nästan alla medlemsstater i nuläget utvecklar och förvaltar för energicertifikat.
- 16) För att uppfylla målen för energieffektivitet för byggnader bör insynen i fråga om energicertifikat förbättras genom säkerställande av att alla nödvändiga parametrar för

beräkningar, både för certifiering och för minimikrav avseende energiprestanda, fastställs och tillämpas på ett konsekvent sätt. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa t.ex. att prestanda dokumenteras för installationssystem som installeras, byts ut eller uppdateras i byggnaden, med tanke på byggnadscertifiering och efterlevnadskontroll.

- 17) Kommissionens rekommendation (EU) 2016/1318 av den 29 juli 2016 om näronnenergibyggnader redogjorde för hur genomförandet av direktivet samtidigt skulle säkerställa omställningen av byggnadsbeståndet och övergången till en mer hållbar energiförsörjning, vilket även stöder strategin för uppvärmning och kylning⁷. För att säkerställa ett korrekt genomförande bör den allmänna ramen för beräkning av energiprestanda i byggnader uppdateras med stöd av det arbete som utförts av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) inom mandat M/480 från Europeiska kommissionen.
- 18) Bestämmelserna i detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att fastställa mer ambitiösa krav på energiprestanda för enskilda byggnader och för byggnadselement, så länge dessa åtgärder är förenliga med unionslagstiftningen. Det är förenligt med målen för detta direktiv och för direktiv 2012/27/EU att dessa krav, under vissa förhållanden, kan begränsa installationen eller användningen av produkter som omfattas av andra delar av unionens harmoniseringslagstiftning, förutsatt att kraven inte bör utgöra något otillbörligt marknadshinder.
- 19) Målen för detta direktiv, nämligen att minska den energi som behövs för att uppfylla energibehovet till följd av normal användning av byggnader, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva. Direktivets mål kan säkerställas på ett effektivare sätt genom åtgärder på unionsnivå, eftersom detta garanterar enhetlighet i fråga om gemensamma mål, förståelse och politisk vilja. Därför vidtar EU åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- 20) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- 21) Direktiv 2010/31/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2010/31/EU ska ändras på följande sätt:

⁷ COM(2016) 51 final.

⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

1) I artikel 2 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. *byggnadens installationssystem*: teknisk utrustning för rumsuppvärmning, rumskylning, ventilation, varmvatten för hushållsbruk, fast belysning, fastighetsautomation och tillhörande reglering, platsbaserad elproduktion, platsbaserad infrastruktur för elektromobilitet, eller en kombination av sådana system, inklusive sådana som utnyttjar energi från förnybara energikällor, i en byggnad eller en byggnadsenhet.”

2) Efter artikel 2 ska en artikel 2a ”Långsiktig renoveringsstrategi” införas (strategin ska lämnas in i enlighet med de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i förordning (EU) **XX/20XX** om styrningen av energiunionen):

a) Den första punkten består av artikel 4 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet⁹, utom det sista stycket.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 2 och 3:

”2. Medlemsstaterna ska i sin långsiktiga renoveringsstrategi som avses i punkt 1 fastställa en färdplan med tydliga milstolpar och åtgärder för att uppfylla det långsiktiga 2050-målet att minska utsläppen av koldioxid från sina nationella byggnadsbestånd, med särskilda milstolpar för 2030.

Den långsiktiga renoveringsstrategin ska dessutom bidra till att minska energifattigdomen.

3. Som vägledning för investeringsbeslut enligt vad som avses i punkt 1 d ska medlemsstaterna införa mekanismer för

a) sammanslagning av projekt, för att göra det lättare för investerare att finansiera de renoveringar som avses i punkt 1 b och c,

b) riskdämpning för investerare och den privata sektorn när det gäller verksamhet som rör energieffektivitet, och

c) användning av offentliga medel för att förstärka ytterligare investeringar i den privata sektorn eller ta itu med specifika marknadsmisslyckanden.”

3) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(d) I punkt 1 ska andra stycket utgå.

(e) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

4) I artikel 7 ska femte stycket utgå.

5) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(f) I punkt 1 ska tredje stycket utgå.

⁹ EUT L 315, 14.11.2012, s. 13.

(g) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När det gäller byggnader – både nya sådana och befintliga sådana som genomgår en större renovering – som inte är avsedda för bostäder och som har mer än tio parkeringsplatser ska medlemsstaterna säkerställa att minst var tionde parkeringsplats i alla sådana byggnader är utrustad med en laddningsstation, i den mening som avses i direktiv 2014/94/EU¹⁰ om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen, som kan starta och stoppa laddningen baserat på prissignaler. Detta krav ska tillämpas från och med den 1 januari 2025 på alla byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har mer än tio parkeringsplatser.

Medlemsstater får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i det föregående stycket på små och medelstora företag enligt definitionen i avdelning I i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i alla nya bostadshus som har mer än tio parkeringsplatser, och i bostadshus som genomgår större renoveringar och har mer än tio parkeringsplatser, finns förinstallerad kabeldragning som möjliggör installation av laddningsstationer för elfordon för varje parkeringsplats.

4. Medlemsstater får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i punkterna 2 och 3 på offentliga byggnader som redan omfattas av direktiv 2014/94/EU.”.

(h) Följande punkter 5 och 6 ska läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska säkerställa att installation, utbyte eller uppgradering av ett installationssystem i byggnaden innebär att den totala energiprestandan för hela det ändrade systemet bedöms, dokumenteras och överlämnas till fastighetsägaren, så att denna information förblir tillgänglig för kontroll av efterlevnaden av de minimikrav som fastställs enligt punkt 1 och för utfärdande av energicertifikat. Medlemsstaterna ska säkerställa att denna information införs i den nationella databas för energicertifikat som avses i artikel 18.3.

6. Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv med en definition av ”smarthetsindikator” och villkor för att smarthetsindikatorn ska få tillhandahållas som kompletterande information till eventuella nya hyresgäster eller köpare.

Smarthetsindikatorn ska omfatta flexibilitetsfunktioner, förbättrade funktioner och resurser till följd av mer sammanlänkade och inbyggda intelligenta anordningar som integreras i byggnadens konventionella installationssystem. Funktionerna ska förbättra möjligheterna för de boende och för själva byggnaden att reagera på komfort- eller driftskrav, delta i efterfrågeflexibilitet

¹⁰ EUT L 307, 28.10.2014, s. 1.

och bidra till en optimal, jämn och säker drift av de olika energisystem och områdestäckande infrastrukturer (för t.ex. fjärrvärme) till vilka fastigheten är ansluten.”.

6) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

(i) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna ska koppla de ekonomiska åtgärderna för förbättrad energieffektivitet i samband med renovering av byggnader till de besparingar som uppnås till följd av renoveringen. Dessa besparingar ska fastställas genom att jämföra de energicertifikat som utfärdas före och efter renoveringen.”.

(j) Följande punkter ska införas som punkt 6a och punkt 6b:

”6a. När medlemsstater inrättar en databas för registrering av energicertifikat ska den möjliggöra att den verkliga energianvändningen i de byggnader som omfattas kan spåras, oavsett deras storlek och kategori. Databasen ska innehålla data om den verkliga energianvändningen för byggnader som ofta besöks av allmänheten och som har en användbar golvyta på mer än 250 m², och dessa data ska regelbundet uppdateras.

6b. Sammanställda anonymiserade data som uppfyller EU:s krav på dataskydd ska göras tillgängliga på begäran, åtminstone för de offentliga myndigheternas statistik- och forskningsändamål.”.

7) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstater ska fastställa de nödvändiga åtgärderna för att inrätta en regelbunden inspektion av de tillgängliga delarna, t.ex. värmegenerator, styrsystem och cirkulationspumpar, av system som används för att värma upp byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har en total primärenergianvändning över 250 MWh och bostadshus med ett centraliserat installationssystem som har en kumulerad nominell effekt på över 100 kW. Denna inspektion ska inbegripa en bedömning av pannans verkningsgrad och pannans storlek i förhållande till byggnadens uppvärmningsbehov. Bedömningen av pannans storlek måste inte upprepas så länge värmesystemet och byggnadens uppvärmningsbehov är oförändrade.”.

b) Punkterna 2, 3, 4 och 5 ska utgå och ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för att säkerställa att byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har en total primärenergianvändning på över 250 MWh per år är utrustade med system för fastighetsautomation och styrsystem. Dessa system ska kunna följande:

- a) Fortlöpande övervaka, analysera och anpassa energianvändningen.
- b) Fastställa riktmärken för en byggnads energieffektivitet, upptäcka effektivitetsförluster i byggnadens installationssystem och

informera den person som är ansvarig för anläggningarna eller för den tekniska fastighetsförvaltningen om möjligheter till förbättrad energieffektivitet.

- c) Möjliggöra kommunikation med anslutna installationssystem i byggnaden och med andra anordningar inuti byggnaden, och vara driftskompatibla med installationssystem i byggnaden som är baserade på olika typer av äganderättsligt skyddad teknik, omfattar olika produkter och kommer från olika tillverkare.

3. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för att säkerställa att bostadshus med centraliserade installationssystem som har en kumulerad nominell effekt på över 100 kW är utrustade med

- a) kontinuerlig elektronisk övervakning som mäter systemets effektivitet och informerar byggnadens ägare eller förvaltare när effektiviteten sjunker väsentligt och när systemet kräver service,
- b) effektiva regleringsfunktioner för att säkerställa optimal produktion, distribution och användning av energi.”.

8) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstater ska fastställa de nödvändiga åtgärderna för att inrätta en regelbunden inspektion av luftkonditioneringsystem för byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har en total primärenergianvändning på över 250 MWh och bostadshus med ett centraliserat installationssystem som har en kumulerad nominell effekt på över 100 kW. Inspektionen ska inbegripa en bedömning av luftkonditioneringsgrad och storlek i förhållande till byggnadens kylbehov. Bedömningen av storleken måste inte upprepas så länge luftkonditioneringsystemet och byggnadens kylbehov är oförändrade.”.

- b) Punkterna 2, 3, 4 och 5 ska utgå och ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för att säkerställa att byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har en total primärenergianvändning på över 250 MWh per år är utrustade med system för fastighetsautomation och styrsystem. Dessa system ska kunna följande:

- (a) Fortlöpande övervaka, analysera och anpassa energianvändningen.
- (b) Fastställa riktmärken för en byggnads energieffektivitet, upptäcka effektivitetsförluster i byggnadens installationssystem och informera den person som är ansvarig för anläggningarna eller för den tekniska fastighetsförvaltningen om möjligheter till förbättrad energieffektivitet.
- (c) Möjliggöra kommunikation med anslutna installationssystem i byggnaden och med andra anordningar inuti byggnaden, och vara driftskompatibla med installationssystem i byggnaden som är

baserade på olika typer av äganderättsligt skyddad teknik, omfattar olika produkter och kommer från olika tillverkare.

3. Medlemsstaterna får, som ett alternativ till punkt 1, fastställa krav för att säkerställa att bostadshus med centraliserade installationssystem som har en kumulerad nominell effekt på över 100 kW är utrustade med

- (d) kontinuerlig elektronisk övervakning som mäter systemets effektivitet och informerar byggnadens ägare eller förvaltare när effektiviteten sjunker väsentligt och när systemet kräver service,
- (e) effektiva regleringsfunktioner för att säkerställa optimal produktion, distribution och användning av energi.”.

9) I artikel 19 ska ”2017” ersättas med ”2028”.

10) I artikel 20.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska i synnerhet ge ägarna av eller hyresgästerna i byggnader information om energicertifikat, om deras syfte och mål, om kostnadseffektiva sätt att förbättra byggnadens energiprestanda och, vid behov, om tillgängliga finansiella instrument för att förbättra byggnadens energiprestanda.”.

11) Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Utövande av delegering

1. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5, 8 och 22 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i den här artikeln.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5, 8 och 22 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den *[dag för ikraftträdande ...]*.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5, 8 och 22 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Före antagandet av en delegerad akt ska kommissionen samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹¹.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

¹¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5, 8 och 22 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

- 12) Artiklarna 24 och 25 ska utgå.
- 13) Bilagorna ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Bestämmelserna i artikel 4 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹² ska utgå, med undantag av sista stycket i den artikeln.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den XXXX [*ange här datumet tolv månader efter detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

¹² EUT L 315, 14.11.2012, s. 13.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande